2-25003635-12-2-14012025
Dosarul nr. 2-401/2025

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

23 decembrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Muruianu Maria
Grefier Popa Veronica

Examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Groza Vadim către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la repararea prejudiciului în baza Legii nr. 1545 din 25.021998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,-

CONSTATĂ:

La 09.01.2025, Groza Vadim fiind reprezentat de avocatul Ipatii Denis a sesizat Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu acțiune către Ministerul Justiției, cu privire la repararea prejudiciului în baza Legii nr. 1545 din 25.021998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii invocă că la 11.06.2024, de către Direcția de Urmărire Penală a DGT „NORD” a Centrului Național Anticorupție, conform elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 324 alin. (2) lit. b) CP (până la modificările operate prin LP nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024), a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. 2024970315.

Indică că la 12.06.2024, prin Ordonanța OUP a DUP a DGTN a CNA, Nicolae Maniuc, cet. Groza Vadim a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) al CP.

În data de 13.06.2024, prin Ordonanța procurorului Grigore Bînzari, a fost dispusă amânarea aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile.

În data de 13.06.2024, procurorul Grigore Bînzari a înaintat demers privind autorizarea amânării aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului.

În data de 13.06.2024, judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, examinând în ședință de judecată închisă demersul procurorului, a dispus autorizarea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței

de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 12.06.2024–12.07.2024.

În data de 10.07.2024, prin Ordonanța procurorului Vadim Ilco, a fost dispusă prelungirea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile.

În data de 10.07.2024, procurorul Vadim Ilco a înaintat demers privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului.

În data de 10.07.2024, judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, examinând în ședință de judecată închisă demersul procurorului, a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 13.06.2024–16.08.2024.

În data de 08.08.2024, prin Ordonanța procurorului Grigore Bînzari, a fost dispusă prelungirea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile.

În data de 08.08.2024, procurorul Grigore Bînzari a înaintat demers privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului.

În data de 08.08.2024, judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, examinând în ședință de judecată închisă demersul procurorului, a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 12.08.2024–11.09.2024.

În data de 10.09.2024, procurorul Grigore Bînzari a înaintat demers privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului.

În data de 10.09.2024, judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, examinând în ședință de judecată închisă demersul procurorului, a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 11.09.2024–11.10.2024.

În data de 09.10.2024, procurorul Grigore Bînzari a înaintat demers privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului.

În data de 09.10.2024, judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, examinând în ședință de judecată închisă demersul procurorului, a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 11.10.2024–09.11.2024.

În data de 07.11.2024, procurorul Grigore Bînzari a înaintat demers privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului.

În data de 07.11.2024, judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, examinând în ședință de judecată închisă demersul procurorului, a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 10.11.2024–09.12.2024.

Astfel, reclamantul remarcă că amânarea aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit s-a datorat exclusiv măsurilor speciale de investigații dispuse în privința sa, cum ar fi cercetarea domiciliului prin instalarea aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video în domiciliul său, în biroul de serviciu, în biroul anexă vis-a-vis de biroul de serviciu și în automobilul de serviciu, de model Dacia Logan, cu numărul *****– acțiuni investigative care s-au desfășurat circa 5 luni de zile.

Susține că în continuare, în data de 20.11.2024, în domiciliul său, în biroul de serviciu, în anexa biroului și în automobilul cu care se deplasează fost efectuate percheziții.

În data de 09.12.2024, prin Ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți, Grigore Bînzari, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Groza Vadim, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) CP.

Prin urmare, în contextul circumstanțelor sus-expuse, întemeindu-se pe prevederile Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, înaintează prezenta acțiune și indică că dincolo de orice îndoială, lui Groza Vadim urmează a-i fi reparat integral prejudiciul cauzat prin atragerea ilegală la răspundere penală, după cum urmează:

La capitolul prejudiciului material cauzat, menționează Groza Vadim că a fost nevoit să contacteze un avocat, pentru serviciile căruia a achitat suma de 1500 lei

(copia bonului se anexează), sumă care, de asemenea, consideră că este pasibilă de a fi compensată integral cu titlu de prejudiciu material.

Consideră că, prin încălcările comise, i-a fost cauzat un prejudiciu moral ce poate fi evaluat la suma de 1.000.000 (un milion) lei, astfel consideră că anume această sumă ar putea restabili echitatea socială și ar compensa, la minimum, toate suferințele suportate.

Totodată, remarcă că la evaluarea prejudiciului moral cauzat s-a luat în considerare faptul că organul de urmărire penală, în mod absolut arbitrar și ilegal, în cadrul percheziției de la domiciliul din data de 20.11.2024, când era o temperatură de sub 0 grade Celsius, au ridicat absolut toți banii familiei Groza, care este formată din 2 maturi și 2 copii minori, lăsând întreaga familie fără nicio sursă de existență, deși aceste surse bănești au fost prezentate benevol de reclamant, cu confirmarea legalității (proveniență) lor, punând la grea încercare familia, existența acesteia și buna dezvoltare a copiilor, fapt ce a dus la grave stresuri și suferințe psihice nu doar pentru el personal, ci și pentru întreaga familie.

În acest context eevidențiază faptul că este ales în calitate de primar al orașului Șoldănești, de altfel centru raional, iar informația difuzată prin intermediul mass-media, precum și însuși faptul că „la domiciliul primarului au venit mascații de la CNA și efectuează percheziții legate de acțiuni de corupție”, au prejudiciat în mod clar și grav imaginea sa profesională, iar această imagine, cu regret, nu mai poate fi „curățată”, or, anume din cauza acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, încrederea populației, în calitate de funcționar public și primar al localității, a scăzut substanțial. Acest fapt, cu regret, va putea fi probat suplimentar doar prin alegerile ulterioare.

Relatează că reieșind din cuantumurile acordate de instanțe în cazuri analogice și din prejudiciul real adus lui, consideră că suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una echitabilă, deși este de menționat faptul că această sumă nu poate acoperi întreg prejudiciul adus și, desigur, nu poate restabili încrederea în sine și în justiție, precum și sănătatea persoanelor și apariția încrederii populației, menționînd că deține o funcție electivă, însă această sumă ar fi în stare să acopere minimum de prejudiciu cauzat.

Astfel, **reclamantul a solicitat** încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul său a sumei de 1.000.000 (un milion) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat; a sumei de 1.500 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat; a sumei de 10.000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin încheierea din 15.01.2025 acțiunea a fost acceptată spre examinare în procedură generală contencioasă. (f.d.41)

La 25.03.2025, prin intermediul direcției evidență procesuală a cauzelor civile, Ministerul Justiției a înaintat **referință** prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii. *(f.d.55-61)*

Prin încheierea ă din 16.09.2025, Procuratura Generală a RM a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu. (f.d. 66-67)

La 22.09.2025, prin intermediul direcției evidență procesuală a cauzelor civile, intervenientul accesoriu Procuratura Generală a RM a înaintat **referință** prin care solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de Groza Vadim. *(f.d.72-74)*

Argumentele părților în ședințele de judecată :

Reprezentantul reclamantului avocatul Ipatii Denis, în ședința de judecată a susținut acțiunea din motivele de fapt și de drept invocate în cerere.

Reclamantul Groza Vadim în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentat de avocatul ales.

Reprezentanții Ministerului Justiției, în baza procurii, Stelea Teodor și Valiuh Irina în ședința de judecată a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii din motivele de fapt și de drept expuse în referință.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Procuratura Generală a RM, în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat în mod legal. Totodată, instanța constată că prin referința depusă s-a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului, în caz de neprezentare.

Audiind participanții în ședința de judecată, studiind cererea de chemare în judecată, precum și înscrisurile anexate la dosar, instanța de judecată consideră că cererea este parțial întemeiată, din următoarele considerațiuni.

Cadrul legal relevant:

Constituția Republicii Moldova

Art.20 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Codul de procedură civilă

Articolul 5. Accesul liber la justiţie

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare. (3) Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale.

Articolul 6. Modalităţile de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime

Instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Articolul 118. Obligaţia probaţiunii în judecată

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate. (4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmaţiilor referitoare la circumstanţele de fapt ale cauzei va cădea asupra părţii sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli. (5) Instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. (4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. (5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Articolul 239. Legalitatea şi temeinicia hotărîrii

Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată

Articolul 240. Problemele soluţionate la deliberarea hotărîrii

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. (2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces. (3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Codul civil

Articolul 2007**.** Răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată

(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului. (2) Statul se exonerează de răspundere în cazul cînd persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunţ.

Articolul 2036. Reparaţia prejudiciului moral

(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere

penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. (5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Articolul 2037. Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral

(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.98

Articolul 3. (1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. (2) Prejudiciul cauzat se

repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Articolul 6. - Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Aprecierea instanței:

Reieşind din circumstanţele de fapt şi de drept, instanța de judecată constată că acțiunea depusă de Groza Vadim cuprinde cadrul legal de *adresare în instanța de judecată* și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice de cauzare a prejudiciilor în urma acțiunilor ilegale, guvernate de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25.02.1998.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată a dat apreciere argumentelor părții reclamante și obiecțiilor reprezentanților pârâtului și intervenientului accesoriu în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că:

Prin Ordonanța de începere a urmăririi penale din 11.06.2024, de către Direcția de Urmărire Penală a DGT „NORD" a Centrului Național Anticorupție, conform elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 324 alin. (2) lit. b) CP (până la modificările operate prin LP nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024), a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. 2024970315. *(f.d.10)*

Prin Ordonanța OUP a DUP a DGTN a CNA din la 12.06.2024, cet. Groza Vadim a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) al CP. *(f.d.11)*

Prin Ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți din 13.06.2024, s-a dispus amânarea aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile. *(f.d.14)*

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13.06.2024, s-a dispus autorizarea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale

bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 12.06.2024–12.07.2024. *(f.d.15)*

Prin Ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți din 10.07.2024, s-a dispus prelungirea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile. *(f.d.16)*

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10.07.2024, s-a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 13.06.2024–16.08.2024. *(f.d. 17)*

Prin Ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți din 08.08.2024, s-a dispus prelungirea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile. *(f.d. 18)*

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 08.08.2024, s-a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 12.08.2024–11.09.2024. *(f.d. 19)*

Prin Ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți din 10.09.2024, s-a dispus prelungirea amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale, pe un termen de 30 de zile. *(f.d. 11)*

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10.09.2024, s-a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 11.09.2024–11.10.2024. *(f.d. 20)*

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 09.10.2024, s-a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 11.10.2024–09.11.2024. *(f.d. 21-22)*

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07.11.2024, s-a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință bănuitului Groza Vadim a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor procesuale ale bănuitului, pe un termen de 30 de zile, în perioada de timp cuprinsă între 10.11.2024–09.12.2024. *(f.d. 23-24)*

Prin Ordonanțele de perchiziționare, emise de Maniuc Nicolae, ofițer superior de urmărire penală a Direcției de Urmărire Penală a DGT „NORD” al Centrului Național Anticorupție din 01.11.2024 s-a dispus efectuarea percheziților: - în automobilul de serviciu a lui Groza Vadim *(f.d.25);* - în biroul tehnic amplasat vis-a-vis de biroul de serviciul al lui Groza Vadim *(f.d.26);* - în biroul de serviciu al lui Groza Vadim *(f.d.27);* - la domiciliul lui Groza Vadim *(f.d. 28).*

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 20.11.2024, au fost efectuate percheziții în domiciliul, în biroul de serviciu, în anexa biroului și în automobilul cu care se deplasează Groza Vadim. *(f.d. 29-31)*

Prin Ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți din 09.12.2024, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Groza Vadim, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) CP. *(f.d.33-34)*

Astfel, analizând actele și acțiunile enumerate în coraport cu materialele cauzei și normele de drept relevante și circumstanțele elucidate, instanța de judecată conchide că, cele constatate și relatate în ansamblu, denotă incontestabil faptul că, reclamantul este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală și a procuraturii.

Reieșind din natura pretențiilor înaintate, în coraport cu normele de drept enunțate, instanța de judecată conchide că, odată cu adoptarea ordonanței de scoaterea reclamantului de sub urmărirea penală din 09.12.2024, din motivul constatării că faptele lui Groza Vadim nu întrunesc elementele infracțiunii, dânsul este în drept să pretindă repararea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545 citate supra.

Drept consecință, se constată ca fiind lipsită de suport legal afirmaţia reprezentantului pârâtului Ministerul Justiției, susţinută și de intervenientul accesoriu Procuratura Generală, precum că, în speță nu sunt întrunite condiţiile din normele de drept aplicabile cazului, respectiv, nu este temei de a genera obligaţiunea statului de a repara prejudiciu moral ultimului, deoarece vin în contradicţie constatărilor expuse, or, se evidențiază dispozițiile art. 6 lit. b) Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 potrivit cărora dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: ***b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.***

Cu privire la aceste afirmaţii făcute de reprezentanți ai autorităților statului, instanţa de judecată atestă că, o astfel de abordare şi interpretare a prevederilor Legii nr.1545 este contrară textului şi spiritului legii citate, or, acceptarea unor astfel de concluzii ar însemna anihilarea mecanismului legal şi ar exclude iremediabil repararea prejudiciului cauzat instituit prin prezenta lege.

La caz, s-a constatat cu certitudine că, prin ordonanța procurorului din Procuratura mun. Bălți din 09.12.2024, prin care s-a dispus scoaterea de sub

urmărire penală a lui Groza Vadim, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, ceea ce constituie act de reabilitare adoptat în favoarea lui Groza Vadim.

Inter alia, procurorul, în susținerea ordonanței, a reținut că, în acțiunile lui Groza Vadim nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate acestuia, or potrivit art. 284 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare şi finalizare în privința persoanei a oricăror acţiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, totodată.

Pe cale de consecință, instanța de judecată reiterează concluzia că, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și a procuraturii, reclamantul fiind scos de sub urmărire penală, în condițiile în care în acțiunile acestuia nu au fost constatate elementele infracțiunii imputate.

Instanța reține că, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950 stabilește în Articolul 1 obligaţia de a respecta drepturile omului, iar Articolul 6 instituie dreptul la un proces echitabil.

Acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie în aşa fel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victime.

În acest context, instanța de judecată apreciază ca neîntemeiate argumentele Ministerului Justiției expuse în referință precum că, *„…din conținutul cererii de chemare în judecată, nu este posibil de a stabili care sunt suferințele fizice sau psihice pe care le-a suferit reclamantul….argumentele invocate întru motivarea pretenției de încasare a prejudiciului moral poartă un caracter formal fără a dispune de careva suport probatoriu….”*, or, aceste argumente poartă un caracter declarativ şi formal, fiind contrar prevederilor Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, care nu condiționează acordarea despăgubirilor morale de existența unor probe directe ale suferinței, ci de constatarea încălcării drepturilor persoanei și a consecințelor acesteia.

Aici se evidențiază faptul că potrivit jurisprudenţei Curţii Europene (cauza Antipenkov vs. Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82) Curtea a reiterat că părţii lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit, iar simpla constatare a încălcării săvârşite de organele de urmărire penală şi declaraţiile părţii lezate sunt suficiente pentru a oferi o satisfacție echitabilă.

Subsecvent, instanța a analizat în parte și în ansamblu toate argumentele intervenientului accesoriu expuse în examinarea prezentei cauze și le consideră ca

fiind neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, subliniind că, la caz prejudiciul moral a fost demonstrat prin probele cercetate în cadrul examinării cauzei.

Astfel, drept urmare a examinării prezentei cauze, instanța de judecată constată că, reclamantului i-au fost cauzate suferințe psihice, prin faptul că a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, dar și prin faptul că, la domiciliul, în biroul de serviciu, în biroul tehnic amplasat vis-a-vis de biroul de serviciu și în automobilul acestuia au fost efectuate percheziții, în final având calitate de bănuit timp de 6 luni pentru acțiuni în care nu se întrunesc elementele unei infracțiuni.

Totodată, instanța de judecată reține că suferințele morale au fost cauzate reclamantului și prin faptul că acesta din urmă deține o funcție publică, iar în legătură cu acțiunile organului de urmărire penală în spațiul public prin intermediul mass-media, a fost difuzată intens informația, precum că *„la domiciliul primarului au venit mascații de la CNA și efectuează percheziții legate de acțiuni de corupție”*, fapt ce a dus la prejudicierea imaginii reclamantului Groza Vadim. *(f.d.35-38)*

La caz, instanța va ține cont inclusiv de rezonanța pe care a avut-o informația despre acțiunile organului de urmărire penală, reclamantul fiind o persoană respectată, recunoscută, deținând o funcție publică și având familie și doi copii minori la întreținere care au avut de suferit în urma efectuării percheziției la domiciliul reclamantului la 20 noiembrie 2024 cînd temperaturile erau scăzute dimineața la 07:00, fiindu-i confiscați mijloacele bănești, care din explicațiile reclamantului erau banii necesari pentru întreținerea familiei.

În acest context, instanța relevă că principiul ce se degajă din jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului în materia daunelor morale, pe care instanţele naţionale sunt obligate să îl aplice, este acela al statuării în echitate asupra despăgubirii acordate victimei, în raport de circumstanţele particulare ale fiecărui caz în parte. De asemenea, conform aceleiaşi jurisprudenţe, despăgubirile acordate trebuie să păstreze un raport rezonabil de proporţionalitate cu dauna suferită, sens în care a fost consacrat principiul proporţionalităţii daunei cu despăgubirea acordată.

Suma de bani acordată cu titlu de daune morale nu trebuie să devină o sursă de îmbogăţire pentru victimă, dar nici să aibă numai un caracter pur simbolic, ci ea trebuie să reprezinte doar atât cât este necesar pentru a-i uşura ori compensa, în măsura posibilă, suferinţele pe care le-a îndurat sau eventual mai trebuie să le îndure.

Se va nota că, atât în plan național cât și internațional, numitorul comun al criteriilor ce guvernează stabilirea daunelor morale constă în rezonabilitate, în sensul că despăgubirile trebuie apreciate şi cuantificate într-o manieră justă şi echitabilă, de natură să corespundă prejudiciului moral real şi efectiv produs

reclamantului şi suferit de acesta, sub rezerva de a nu se ajunge la o îmbogăţire fără just temei a celui îndreptăţit să pretindă şi să primească daune morale, dar, în acelaşi timp, prin suma acordată, nici nu trebuie să fie derizorii. În materia daunelor morale, principiul reparării integrale a prejudiciului nu poate avea decât un caracter aproximativ, dată fiind natura neeconomică a respectivelor daune.

Pentru a-şi păstra caracterul de „satisfacţie echitabilă", daunele morale trebuie acordate într-un cuantum care să nu le deturneze de la scopul şi finalitatea prevăzute de lege, spre a nu deveni astfel un folos material injust, fără justificare cauzală în prejudiciul suferit şi consecinţele acestuia.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanţele speţei şi având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, statutul social al persoanei, durata urmăririi penale şi examinării cauzei, instanţa constată existenţa motivelor întemeiate de a stabili mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral suportat, în suma de 50000 lei, care, în opinia instanţei poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacţie echitabilă reclamantului Groza Vadim.

Subsidiar, este de învederat că, în opinia instanţei, prejudiciul moral solicitat în sumă de 1 milion lei este unul exagerat şi lipsit de rezonabilitate, motiv din care această solicitare nu poate fi satisfăcută integral, urmând a fi micşorată pînă la 50000 lei, cu respingerea restului pretenției invocate în acest sens.

În contextul celor expuse, instanţa de judecată este convinsă că o astfel de satisfacere este una echitabilă şi rezonabilă pe măsură să repare prejudiciul moral cauzat.

Este important de subliniat și practica relevantă națională adoptată în cauze similare, menținută de Curtea Supremă de Justiție și anume Dosarul 2ra-1114/22 din 12.10.2022 și 2ra-1404/22 din 16.11.2022, în care instanțele de judecată au admis acțiunile reclamanților privind repararea prejudiciului în baza Legii 1545.

Cu referire la încasarea prejudiciului material şi a cheltuielilor de judecată.

Instanța de judecată reține faptul că, Legea nr. 1545, pe lângă repararea prejudiciului moral, prevede și repararea prejudiciului material.

Astfel, reclamantul invocă că în prezenta cauză a suportat prejudiciul material ce constă din cheltuielile de asistență juridică acordate de avocat în cauză penală nr. 2024970315, în care a avut statut de banuit.

Se constată că prin bonul de plată nr. 144740 din 20.11.2024 Groza Vadim a achitat suma de 1500 lei în beneficiul CA „Ipatii Denis" pentru serviciile juridice acordate conform contractului 2024/11/02 din 20.11.2024. *(f.d. 32)*

Prin urmare, dat fiind faptul că din materialele cauzei și anume din procesul-verbal de percheziție se constată că în cadrul efectuării percheziţiilor a fost prezent și avocatul Ipatii Denis, iar prin bonul de plată menționat supra se confirmă

cheltuielile invocate, instanța de judecată va admite pretenția cu privire la încasarea sumei de 1500 lei cu titlu de prejudiciu material.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu alin. (1) și (1^1) art. 96 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de judecată constată că în prezenta cauză, Groza Vadim solicită încasarea sumei de 10000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

În această ordine de idei, instanța de judecată apreciază cheltuielile de asistență juridică sunt reale, necesare și rezonabile, și va încasa din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei în beneficiul lui Groza Vadim suma de 10000 (zece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistența juridică.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii parțiale a cererii înaintate de Groza Vadim, încasând din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei, în beneficiul lui Groza Vadim, prejudiciul moral în sumă de 50000 lei, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești, 1500 lei cu titlu de prejudiciu material și 10000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Groza Vadim către Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la repararea prejudiciului cauzat în baza Legii nr. 1545 din 25.021998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Se încasează din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Groza Vadim, prejudiciul moral în sumă de **50000 (cincizeci mii) lei**, suma în mărime de **1500 (una mie cinci sute) lei** cu titlu de prejudiciu material și suma de **10000 (zece mii) lei** cu titlu de asistența juridică.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Muruianu Maria***